

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/297/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618203992
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618203992.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária, Bratislava, Mýtna 48, proti žalovaným 1/ A. G.ej, nar. XX.XX.XXXX a 2/ K. G.vi, nar. XX.X.XXXX, oboch bytom C., I. S. XXXX/X, oboch zast. JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, Advokátska kancelária, Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 1.880,27 eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11Csp/99/2018-218 z 27.06.2019 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o náhrade trov konania.

Žalovaným p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Konanie čiastočne čo do sumy 1.401,23 eur s prísl. zastavil, II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a III. vyslovil, že žalovaní 1, 2 majú nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi, o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava (ďalej len pôvodný žalobca) domáhala od žalovaných zaplatenia istiny 2.310,48 Eur s prísl. úrokom z omeškania a náhrady trov konania, na tom skutkovom a právnom základe, že žalovaní uzatvorili s pôvodným žalobcom 27.04.2011 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru "Flexipôžička" s registračným číslom XXXXXXXXXXXXXXXX, pričom v Čl. I. Zmluvy sú dohodnuté základné parametre úveru, ktorý pôvodný žalobca žalovaným poskytol a to: výška úveru 4.720,00 Eur, lehota splatnosti 120 mesiacov, výška úrokovej sadzby platnej ku dňu schválenia úveru 10,9 % p.a., výška úroku z omeškania 5 % nad rámec úrokovej sadzby, celkový počet splátok 12, dátum prvej splátky 27.05.2011, dátum poslednej splátky 27.04.2021, mesačná anuitná splátka vrátane poistného 68,57 Eur, RPMN 12,85 %. Pôvodný žalobca svoju povinnosť so zmluvy poskytnúť žalovaným úver riadne splnil a žalovaným úver vo výške 4.720,00 Eur poskytol. Žalovaní podmienky splácania nedodržiavali a úver riadne nesplácali a nakoľko sa žalovaní dostali do omeškania so splácaním splátok, pôvodný žalobca ich opakovane riadne písomne vyzýval na úhradu splátok, kedy im zasielal upomienky, napriek tomu mu žalovaní splátky nezaplatili. Z tohto dôvodu bol nútený listom z 07.10.2015 vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, kde žalovaných vyzval na zaplatenie zostatku úveru s príslušenstvom do 7 dní od doručenia tejto výzvy/ tohto vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaní túto výzvu prevzali 16.10.2015, úver sa tak stal splatným 23.10.2015, z toho dôvodu si uplatnili nárok na úrok z omeškania od 24.10.2015. Zostatok istiny

úveru 3.385,91 Eur uvedený vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru je rozdiel poskytnutého úveru vo výške 4.720,00 Eur a splátok istiny úveru vo výške 1.334,09 Eur. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti evidoval pôvodný žalobca voči žalovaným pohľadávku nasledovne: dlh na istine 3.385,91 Eur, dlh na zmluvnom úroku 137,47 Eur, poplatky 19,10 Eur, teda celkom 3.542,48 Eur. Následné platby žalovaných vo výške 1.075,43 Eur pôvodný žalobca započítal na istinu úveru, zostatok istiny úveru tak predstavuje 2.310,48 Eur. Domáhal sa teda zaplata zostatku istiny úveru 2.310,48 Eur a zákonného úroku z omeškania vo výške 8,05 % p.a. postupne zo sumy 3.385,91 Eur od 24.10.2015 do zaplata. Pred doručením žaloby žalovaným, 11.9.2018 doručil pôvodný žalobca súdu čiastočné späťvzatie a úpravu petitu žalobného návrhu, v ktorom vzal svoj návrh čo do sumy 430,21 Eur spolu s prísl. úrokom späť a žiadal, aby bol vydaný platobný rozkaz, ktorým by súd zaviazal žalovaných k úhrade sumy 1.880,27 Eur s prísl. 24. Keďže v priebehu konania došlo k opätovnému čiastočnému späťvzatiu žaloby z dôvodu postupného plnenia dlhu žalovanými až do sumy 1.401,23 Eur s a to pred otvorením pojednávania vo veci samej, súd konanie v tejto časti zastavil. Predmetom žaloby teda ostala suma 479,04 Eur s príslušenstvom. Súd, vychádzajúc z § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 5, § 54 ods. 1, 2 Obč. zák., § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ich znenie citoval), urobil záver, že zmluva medzi účastníkmi má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Obč. zák., lebo žalobca vystupuje ako podnikateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, ktorí nemajú postavenie podnikateľa, títo nemohli zásadne ovplyvniť obsah zmluvy a už vôbec nie obsah všeobecných podmienok. Právny vzťah medzi stranami založený predmetnou zmluvou o úvere mal za nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka). S poukazom na uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i § 52 a nasl. Obč. zák., uviedol, že má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a prísl. ust. zákona o spotrebiteľských úveroch. Bolo preto dôvodné naň aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len "Zákon o spotrebiteľských úveroch") ako *lex specialis* a všeobecnú úpravu obsiahnutú v § 52 a nasl. Obč. zák. o spotrebiteľských zmluvách. Preskúmal predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, či táto vyhovuje náležitostiam, tak ako ich určuje zákon o spotrebiteľských úveroch, vrátane údajov o priemernej RPMN, RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poukázal na to, že jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je práve údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Ročná percentuálna miera nákladov je tak indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru, pretože musí zohľadňovať nielen úrok úveru, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Poplatky spojené s úverom môžu byť jednorazové, ktoré sa zvyčajne platia na začiatku zmluvného vzťahu t.j. poplatok za poskytnutie úveru, administratívny poplatok a pod. a pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru napr. poplatok za poistenie, ak je poistenie nevyhnutnou súčasťou úveru. Poukázal na to, že v preskúmvanej zmluve o poskytnutí flexipôžičky je uvedená ročná percentuálna miera nákladov 12,85 % a celková výška nákladov 8.015,24 Eur. Výška mesačnej splátky je v zmluve uvedená v sume 68,57 Eur a to splátka s poistením, teda poplatok za poistenie úveru predstavuje 3,82 Eur mesačne. Takáto splátka vo výške 68,57 Eur (teda i v nej zahrnutý poplatok za poistenie) mala byť uhrádzaná žalovanými počas celej doby trvania úverového vzťahu. Zdôraznil, že celkovo by žalovaní mali uhradiť na splátkach sumu 8.228,40 Eur (68,57 Eur x 120 mesiacov), takže celkové náklady by činili sumu 3.508,40 Eur, po odpočítaní poskytnutej istiny 4.720,- Eur a nie sumu 3.385,24 Eur ako je to uvedené v zmluve. Urobil záver, že z uvedených údajov vychádzal veriteľ i pri výpočte RPMN a teda rovnako i výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, nie je v zmluve uvedený v správnej výške. Rovnako mal byť mesačne uhrádzaný i poplatok za vedenie úverového účtu 2,- Eur, pričom ako je zrejme z histórie účtu tento sa v priebehu úverového vzťahu niekoľkokrát menil. Vzhľadom na uvedené, konštatoval, že celková výška nákladov a tým i RPMN nie sú v zmluve uvedené správne, že síce vyzýval žalobcu, aby mu tento doručil matematický prepočet hodnoty RPMN, ako aj prepočet celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť spolu s úverom s údajmi z akých pri prepočte vychádzal, tento dôkaz však napriek urgenciám žalobca neprodukoval. Vychádzajúc z uvedeného, keďže o celkovej výške nákladov úveru a hodnote RPMN sú v zmluve uvedené nesprávne, teda v neprospech žalovaných ako spotrebiteľov, konštatoval, že v zmluve absentujú náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z., že preto podľa § 11 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z. platí, že žalovaným poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 4.720,- Eur, títo ako mu to vyplynulo z vyjadrenia samotného žalobcu z 18.1.2019 i z histórie úverového účtu žalovaných ku dňu podania žaloby, uhradili na splatenie úveru na istinu 2.268,24 Eur, na zmluvné úroky 1.963,17 Eur, na úroky z omeškania 4,60 Eur, na poplatky 438,35 Eur, na poistné 202,46 Eur, spolu sumu 4.876,82 Eur. Po podaní žaloby uhradili v splátkach 1.831,44 Eur a to 430,21 Eur, pred doručením žaloby žalovaným, o ktorej súd v súlade s § 145 ods. 3 C.s.p. nekonal a o sumu 1.401,23 Eur, konanie zastavil. Konštatoval, že žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 4.720,- Eur, pričom žalovaní uhradili na splatenie tohto úveru pôvodnému žalobcovi do podania žaloby sumu 4.876,82 Eur, čo v konaní nebolo sporné. Keďže urobil záver, že úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobu v celom rozsahu zamietol, pretože žalovaní uhradili viac, ako činila istina bezúročne a bezpoplatkovo poskytnutého úveru. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1,2 C.s.p., dôvodiac, že pôvodný žalobca sa návrhom domáhal zaplattenia istiny vo výške 2.310,48 Eur, pričom už ku dňu podania žaloby žalovaní bezúročný a bezpoplatkový úver preplatili, takže žaloba nebola podaná dôvodne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, priznal náhradu trov konania žalovaným, voči ktorým bola žaloba podaná bezdôvodne. O vrátení časti zaplatteného súdneho poplatku z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby, rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník.

3. Proti rozsudku a to výroku II. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie pôvodný žalobca z odvolacích dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Namietal záver súdu, že považoval úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nesprávneho uvedenia celkových nákladov a nesprávnej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve, že tento záver nemá v napadnutom rozsudku žiadnu oporu a odôvodnenie. Citujúc znenie § 2 (vymedzenie pojmov) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov, poukázal na to, čo sa na účely tohto zákona rozumie pod písm. g). Z uvedeného mu vyplynulo, že poistné vstupuje do celkových nákladov len za vymedzených podmienok, že všeobecne tam nevstupuje, že vstupuje tam len v prípade, kedy získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za poskytnutých podmienok bolo podmienené poistením. Upriamil pozornosť na to, definícia celkových nákladov v napadnutom rozsudku absentuje, hoci súd s poukazom na správny výpočet celkových nákladov žalobcu, žalobu v zostávajúcej časti zamietol. Namietal, že v rozsudku sa nikde neuvádza, že by v tomto konkrétnom prípade bolo získanie spotrebiteľského úveru podmienené uzavretím poistenia, a že to netvrdí ani súd. Poukázal na svoje podanie zo 14.01.2019, v ktorom uviedol, že išlo o dobrovoľnú službu poistenia, ktorá vyplývala zo zmluvy, že išlo o základný balík poistenia, o ktorý mal klient záujem, že vo svojom podaní z 10.05.2019, o. i. zdôraznil, že vzhľadom na zákonnú úpravu a na predloženú argumentáciu, poistné nemôže vstupovať do celkových nákladov a výpočtu RPMN. V súvislosti s tým, že súd sa nevysporiadal s jeho argumentáciou, ktorú ani nijak nevyvracia a sám ani netvrdí, že by jeho argumentácia bola nesprávna, považoval rozsudok za nedostatočne odôvodnený. Namietal, že súd sa s jeho argumentáciou nevysporiadal. Namietal, že súd prijíma záver o nesprávnom výpočte celkových nákladov a RPMN, že tento v napadnutom rozsudku neuvádza definíciu celkových nákladov a RPMN v zmysle platného zákona ani to, ako sa podľa platného zákona majú vypočítavať. Ďalej namietal, že z celkovej definície celkových nákladov a RPMN a spôsobu výpočtu v zmysle platného zákona súd nevychádzal a že tento nemá ako zákonne a odôvodnene dospieť k záveru, že by žalobca postupoval nesprávne. Vytýkal súdu, že nesprávne rozhodol o náhrade trov konania. Citujúc znenie § 255 ods. 1, 2 a § 256 ods. 1 C.s.p. poukázal na to, že podanú žalobu zobral čiastočne späť vo výške 1.831,44 eur a to výlučne z dôvodu úhrad žalovaných, po podaní žaloby, že správne mu mal priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58,52 € (pomer 1.831,44 eur ku 479,04 eur), že bol porušený postup podľa § 138 C.s.p. v jeho neprospech, že zamietnutiu jeho nároku v časti II. výroku odporuje doterajšiemu priebehu súdneho konania, že súd ho nevyzval, na späťvzatie žaloby, že neboli dodržané ani ust. § 181 ods. 2 C.s.p., keďže nedodržal posudzovaciu činnosť, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie. Napokon tvrdil, že rozsudok je nepreskúmateľný a nedostatočne odôvodnený. Navrhol rozsudok v časti, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, jeho II. výrok a III. výrok zmeniť a žalovaným uložiť povinnosť spoločne a nerozdielne mu zaplatiť 479,04 eur a 8,05 % úrok z omeškania ročne z jednotlivých dlžných súm a nahradiť mu trovy konania v celom rozsahu, alternatívne rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

5. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu poukázali na súdnu prax, na niektoré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove a Krajského súdu v Žiline (z ktorých odvodnenia sčasti citoval), vo vzťahu k tej skutočnosti, že v celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru musia byť zahrnuté všetky poplatky spojené so zaplatením úveru, bez ohľadu na to, či niektoré z týchto poplatkov budú alebo nebudú zohľadnené pri výpočte RPMN. Pridržiavali sa všetkých svojich vyjadrení, navrhli rozsudok ako správny potvrdiť a priznať im právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Počas odvolacieho konania, na návrh pôvodného žalobcu, Krajský súd v Košiciach uznesením 9Co/297/2019-309 z 27.1.2020 vyhovel návrhu žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, aby do konania na jeho miesto vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia, s.r.o. so sídlom Mýtna č. 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, s ktorým odvolací súd namiesto pôvodného žalobcu pokračoval v odvolacom konaní. Pôvodný žalobca preukázal, že zmluvou o postúpení pohľadávky z 19.11.2019 došlo k prevodu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania s pôvodného žalobcu na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., Bratislava, ktorá so vstupom do konania na strane žalobcu súhlasila.

7. Rozsudok vo výroku I. odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní nebol preskúmaný.

8. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie pôvodného žalobcu v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok vo výroku II. a o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o náhrade trov konania potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil, jeho odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu, odvolací súd sa v celom rozsahu s jeho odôvodnením stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na ktoré aj odkazuje.

9. Pôvodný žalobca v odvolacom konaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. a), b), d) f) a h) C.s.p., t.j., že neboli splnené procesné podmienky, že rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Ani jeden z vyššie uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

11. V súvislosti s odvolacím dôvodom uvedeným v § 365 ods. 1 písm. a) C.s.p., t.j., že neboli splnené procesné podmienky, odvolací súd nezistil v prejednanom spore nesplnenie procesných podmienok a ani žalobca neuvádza, aké procesné podmienky v prejednanom spore neboli splnené, aby mohol súd v prejednanom spore rozhodnúť, t.j. také podmienok, ktoré by sa týkali nedostatku žaloby, právomoci a príslušnosti súdu, procesnej subjektivity i procesnej spôsobilosti, prekážky začatého konania a prekážky rozsúdenej veci.

12. Odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces nebol zistený. Žalobca bezdôvodne vytýka súdu nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené rozhodnutie, v dôsledku ktorého postupu mu mal znemožniť realizáciu práv strany sporu, ktorá dosiahla takú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

13. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Rozhodnutie a odôvodnenie rozsudku spĺňa všetky predpoklady vyžadované v § 220 ods. 2 C.s.p., jeho odôvodnenie je presvedčivé, nie je možné mu vytknúť nepreskúmateľnosť, tak ako to tvrdí žalobca v odvolaní. Z uvedených dôvodov ani tento odvolací dôvod nie je daný.

15. Odvolací dôvod týkajúci sa chyby v zisťovaní skutkového stavu veci, spočívajúci v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

16. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

17. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

18. Súd použil správny právny predpis, v prevažnej miere ho správne aj vyložil a na daný skutkový stav ho i v prevažnej miere správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

19. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi skutkovými, ako aj právnymi závermi súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci žalovaným poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, keďže celková výška nákladov úveru a hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov sú v zmluve uvedené nesprávne, teda v neprospech žalovaných ako spotrebiteľov. Odvolací súd poukazuje na správne závery súdu, že jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, že v preskúmvanej zmluve o poskytnutí Flexi pôžičky bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov 12,85 % a celková výška nákladov 8.015,24 eur, že výška mesačnej splátky bola v zmluve uvedená 68,57 eur a to v splátkach s poistením, teda poplatok za poistenie úveru predstavoval 3,82 eur mesačne, že splátka vo výške 68,57 eur, teda jedine zahrnutý poplatok za poistenie mala byť uhrádzaná žalovanými počas celej doby trvania úverového vzťahu, a že celkovo by teda žalovaní mali uhradiť na splátkach sumu 8.228,40 eur, takže celkové náklady činili sumu 3.508,40 eur, po odpočítaní poskytnutej istiny 4.720,00 eur a nie sumu 3.385,24 eur, ako je to uvedené v zmluve, že z uvedených údajov vychádzal veriteľ i pri výpočte RPMN a teda rovnako i výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov nie je v zmluve uvedený v správnej výške. Rovnako, mal byť mesačne uhrádzaný i poplatok za vedenie úverového účtu 2,00 eur a pričom ako bolo zrejmé z histórie účtu, tento sa v priebehu úverového vzťahu niekoľkokrát menil. V dôsledku uvedených skutočností, keďže žalovaným bol poskytnutý úver 4.720,00 eur, že uhradili na splatenie úveru 2.268,24 eur, na zmluvné úroky 1.963,17 eur, úroky z omeškania 4,60 eur, na poplatky

438,35 eur, na poistné 220,00 a 46,00 eur, spolu sumu 4.876,82 eur a po podaní žaloby v splátkach 1.831,44 eur a pred doručením žaloby 430,21 eur, urobil správny záver, že pôvodný žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 4.720 eur, pričom žalovaní uhradili na splatenie tohto úveru, do podania žaloby 4.876,82 eur, čo v konaní nebolo sporné a preto vychádzajúc zo záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov, správne žalobu v zostávajúcej časti zamietol, pretože žalovaní uhradili viac, ako činila istina bezúročne a bezpoplatkovo poskytnutého úveru.

20. K výhradám žalobcu, že súd v rozsudku presne nedefinoval celkovú výšku nákladov ako nevyhnutnú súčasť úveru (§ 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z.z.) , je potrebné uviesť, že aj keď uvedené ust. v rozsudku necitoval, v prejednávanej spore ho však aplikoval , lebo zistení skutkový stav pod uvedené ust. podradil.

21. Podľa § 2 písm. g/ zák. č. 129/210 Z.z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady, vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorým uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru, alebo jeho získanie za ponúknutých podmienok.

22. Pôvodný žalobca namietal, že poskytnutie úveru nepodmieňoval uzavretím poistenia tohto úveru, že klient sa mohol rozhodnúť, či chce vôbec úver poistiť, že poistné vstupuje do celkových nákladov len za vymedzených podmienok a všeobecne tam nevstupuje, že vstupuje tam len v prípade, kedy získanie spotrebiteľského úveru, alebo získanie za ponúknutých podmienok bolo podmienené poistením, a do celkových nákladov v tom prípade vstupuje splátka bez poistného.

23. K uvedeným výhradám je potrebné uviesť, že predmetná úverová zmluva bola medzi pôvodným žalobcom a žalovanými ako dlžníkmi uzavretá v podobe vopred pripravenej zmluvy pôvodným žalobcom, ktorú mohli žalovaní ako dlžníci buď podpísať ako celok s už vopred zadanými podmienkami, a to vrátane bodu 8. tejto zmluvy - Typ zabezpečenia, v ktorom, o.i., dlžník prijíma a požaduje základný balík poistenia (pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity a smrti). Z uvedených dôvodov sú výhrady odvolateľa o dobrovoľnosti poistenia zmluvného vzťahu zo strany žalovaných neopodstatnené. Už len z týchto dôvodov, keďže poistné nebolo započítané do celkových nákladov, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedených dôvodov je aj záver súdu, že celková výška nákladov a z toho vyplývajúca i ročná percentuálna miera nákladov, ktorá z nej vychádza, je v zmluve uvedená nesprávne. Je potrebné poukázať na to, že pôvodný žalobca ani na výzvu súdu do jeho rozhodnutia nedoručil matematický prepočet hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov, prepočet celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť spolu s úverom, s údajmi, z akých pri prepočte vychádzal a tento dôkaz neprodukoval, pričom dôkazné bremeno tvrdenia a preukázania bolo na ňom. V odvolacom konaní na tieto skutočnosti a výhrady už nemožno prihliadať.

24. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok ako vecne správny potvrdiť, vrátane rozhodnutia o trovách konania.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.

26. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a žalovaní mali v odvolacom konaní úspech, preto im bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

27. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e príпустné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je príпустné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).